

Gólyanász a betonon

Szeged sok különlegességgel dicsekedhet. Van például egy madárcsapat, amely évről évre feltűnik a városban, elárasztja az utcákat, a tereket, a leghajmeresztőbb mutatóványokkal szórakoztatja vagy éppen ingerli a közönséget, egyszerűen nem lehet őket nem észrevenni.

Mint minden évben, idén is egy teljes hétig élvezhette a kis JATE-gólyák népes csapata Szeged vendégszeretétét és a városiakok türelmét. Ez alatt az idő alatt sok polgár levonhatta a tanulságot: gólyának lenni nem könnyű dolog, de gólyák különbségeit mosolyogva tudomásul venni, nos ez már-már a művészet határait súrolja. Mert bizony a legtöbbünk szemöldöke igencsak felszalad, ha valaki a négyes vilamoson arról érdeklődik, hányadik megálló a Gellérthegy. Azután az sem egészen mindennapos látvány, amikor egy üvöltő, magából kivetkőzött főgólyacsapat Lenin-dalokat harsogva a Dugonics téri szökőkútba veti magát. Az meg már ezek után fel sem tűnik senkinek, hogy más valakik épp a homokba próbálják meg minél mélyebbre temetni a társukat, vagy éjnek idején a temetőben másolnak sírfeliratokat, esetleg fényes nappal – gyanútlan járókelőket használva fedezékkül – a városközpontban számháborúznak. Ezen a ponton egy óslakos szegedi lép oda az egyik számháborút vívó gólyához, és mikor a mellére tűzött feliratot meglátja, csodálkozva pillant rá: Gólyatábor? Csak nem madárlesen vannak, fiatalember?

De még mennyire, hogy madárlesen! És az igazi madarak itt maguk a gólyák, akik tényleg mindent megtesznek, hogy a főgólyák képtelenül képtelenebb ötleteit teljesítve, elsajátíthassák az egyetemi létforma minden csínját-bínját. Ha kell, erotikus táncot lejtenek egy banán körül, hátrakötött kézzel gyűrnek le egy dinnyét, tojásokat zúznak szét a fejükön, lábszépségsversenyre neveznek, színdarabot és reklámszöveget kreálnak, zöld Trabantok után rohagnak, csókokkal borítják el a kiválasztott testét, tányérből kanalazzák a sört, és tekintve, hogy a vetélkedőn pluszpontot jelent, közösen az utolsó ruhadarabjaiktól is jókedvűen megválnak.

Mondhatnánk, az egyetemi lét nemcsak ennyiből áll. Tudják ezt a főgólyák is, akik épp ezért gondoskodnak róla, hogy minden gólya megismerje a JATE-klub előnyeit, megtanulja a matrózfröccs és a nagyfröccs közti különbséget, és soha többé ne felejtse el: mikor indul a kolesz felé az első villamos. És ha a gólyacsapat már összerázódott, ha már mindenki úgy érzi, mindent megtanult, és kiváló egyetemista válik majd belőle, nos kegyetlenség lenne ennél hamarabb elmondani, hogy az egyetemen van még egy igazán elhanyagolható, jelentéktelen tényező.

Hiszen ez szeptemberben úgyis kiderül.

Kruzslicz Dávid

■ Történetének százhuszonegyedik tanévét nyitotta meg szombaton a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola. A Belvárosi Moziban ünnepi beszédet dr. Varga István, a JGYTF júniusban választott új főigazgatója mondott, majd átadták a főiskola tanácsa által odaítélt Magister Emeritus kitüntetések. A kitüntető címetek idén a nemrég elhunyt dr. Benda Kálmán akadémikus (posztumusz), dr. Kardos Alajos nyugalmazott tanszékvezető főiskolai tanár és dr. Szalai István nyugalmazott egyetemi tanár, a biológia tudomány doktora vehették át.

Az elsőéves hallgatók ünnepélyes fogadalomtétele után a

Fotó: Révész Róbert

Magister Emeritus cím és diszoklevelek Tanévet nyitott a tanárképző

JGYTF nyugdíjas oktatóit és pedagógusait köszöntötték. A főiskolán régi hagyomány, hogy azoknak a nyugdíjas pedagógusoknak, akik tanári oklevelüket 50, 60, 65, illetve 70 éve szerezték meg, arany-, gyémánt-, vas-, illetve rubinoklevelet adományoznak. Idén oklevele megszerzésének 70. évfordulóján rubinoklevelet kapott Csont Ilona tanárnő. Vasoklevelet Fehér István és Regőczy Anna, gyémántoklevelet

Angyal Sándorné, Fehér Istvánné, Kovács Dezsőné, Tornay Istvánné és Zemlényi Zoltán, aranyoklevelet pedig Angyalossy Józsefné, dr. Barta Ernőné, Bodrossy Félixné, dr. Chinorai Mária, Csillay Gyuláné, Deák Lajos, dr. Ertei Péterné, Gazdag Irén, Hódi Pálné, Kadocska Dezső, Kerecsényi Erzsébet, dr. Király László, dr. Király Lászlóné, dr. Komlósi Sándorné, dr. Koska Árpád, dr. Koska Árpádné, Ko-

szorus Istvánné, dr. Kövesdi Pál, Lőkös Béla, dr. Pásztor Györgyné, Pázmány Andrásné, dr. Péntek Józsefné, Pethő Istvánné, Schuk Lajos, Soltesz József, Soós Anna Jolán, Szentirmai Lászlóné, Tasnádi Irma Mária, Tibor Istvánné, Tóth Istvánné, dr. Urbancsek János és dr. Vaszócsik Lászlóné kapott. Az okleveleket dr. Varga István főigazgató adta át.

Ilia Mihály tiszteletére

Megjelent a születésnap Forrás-szám

Ki ne tudná Ilia tanár úr tanítványainak, tisztelőinek népes táborából: a szegedi (bocsánat: tápéi) irodalomtörténész, egyetemi tanár, városunk díszpolgára e hónap 29-én lesz hatvanéves. Nemrég számoltunk be róla, hogy a Forrás születésnap tiszteletszámmal készül az évfordulóra. Huszonhat szerző, írók, költők, irodalomtörténészek frásai kaptak helyet az alighanem irodalomtörténeti jelentőségű szeptemberi Forrás-számban, amelynek monografikus, *Ilia Mihály* pályáivét vázoló fő tanulmányát Lengyel András írta. Töle származik e kifejező jellemzés is, mely Ilia tanár úr irodalomszervező pályájáról szól s – ez kevés embernek adatik meg – összecseng a kortársak véleményével is: „In-formális organizátorként szinte személyében őrzött meg egy fontos értelmiségi magatartást, s tanárként ezt tanárnemzedékek sorának adta át. A magyar

„Én azon kevés ember közé tartozom, aki nem volt tanítványa Ilia Mihálynak. De azért, ha azt hallom, hogy az Ilia-tanítványok át-meg átszövik az országot, akkor szeretnék úgy gondolni magamra, mint aki szintén épp szó, átszó.” – Esterházy Péter írja e mondatokat a Forrás szépirodalmi, szociográfiai, művészeti folyóirat szeptemberi számában.

kultúra egyszemélyes intézménye lett, a folyamatokat közvetve alakító nagy közvetítő”.

Az erdélyi és határon túli irodalmi közvetítői szerepről árulkodik az, hogy a születésnap számban hét erdélyi szerzőtől olvashatunk írást. *Kányádi Sándor*, *Lászlóffy Aladár*, *Kántor Lajos*, *Cs. Gyimesi Éva* valamennyien egy olyan kornak az erdélyi irodalmárai és irodalomtudósai, amelyben csak kevesen vállalták fel itthonról a kapcsolattartás és közvetítés ügyét. „Nem írok le egyetlen egyet sem a több tucat szegedi

diák neve közül, akik azóta jól ismert írók, szerkesztők vagy egyetemi tanárok lettek, mert hátha kifelejték valakit: azok nevét, akik hátizsákban, éjszaka, lehetőleg elkerülve a vámost és zsarut, Ilia tanár úr biztatására hozták a testi és lelki táplálékot, hogy legyen mit másnap gyermekeinknek és szüleinknek adni, megosztani barátaikkal, s az élelmet, ha úgy adódott, román szomszédainkkal is. Ha rákérdeztek, honnan és miért, a válasz – legalábbis nálunk – ez volt: ajándék, amiből legalább egy részt, bár-

honnan származik is, mindig tovább kell adni” – írja Cs. Gyimesi Éva, a kolozsvári egyetem irodalomtörténész tanára.

A nemzedékeket oktató tanárról szóló visszaemlékezés is idevág, hiszen Ilia Mihálynak – ellentétben az uralkodó koncepcióval – „más elképzelése volt a nemzeti irodalom történetéről és jelenéről, összefüggéseiről és lényegéről, mint a határon innen és onnan, s főként a határok határszerűségében, tehát választóvonal jellegében gondolkodó elméknek” (Thomka Beáta: Az első stáció).

A most megjelent szeptemberi Forrás-szám szerzői: Kányádi Sándor, Esterházy Péter, Lászlóffy Aladár, Sándor Iván, Szepesi Attila, Baka István, Szász János, Zelei Miklós, Pintér Lajos, Jankovics József, Zalán Tibor, Géczy János, Kovács András Ferenc, Gáll Ernő, Borbándi Gyula, Háy János, Kántor Lajos, Thomka Beáta, Lengyel András, Vekerdi László, Székér Endre, Kovács Kristóf András, Cs. Gyimesi Éva, Juhász Erzsébet, Csuha István és a főszerkesztő: Füzi László.

P. J.

KÖZÉLETI NAPLÓ

MA

A MUNKÁSPÁRT 14 és 17 óra között ügyeletet tart a Csap utca 62. szám alatti pártházban.

A SZOCIALISTA PÁRT irodáján (Tisza L. krt. 2-4. I. em. 123-as szoba) dr. Bálint János ingyenes jogi tanácsadást tart az érdeklődőknek, 15-16 óra között.

JOGSEGÉLYSZOLGÁLAT az SZDSZ Földváry utca 3.

szám alatti irodájában, 16-17 óráig. Tartja: dr. Pesti Gábor.

HOLNAP

A KKDSZ MEGYEI IRODÁJÁBAN (Szeged, Vörösmarty u. 3., magasföldszint) 17 órától dr. Óvári Judit tart munkajogi tanácsadást.

GALIBA FERENC, a 19-es választókerület képviselője fogadóórát tart a Gedői Általános Iskolában, 17 órától.

Az Aranyút árnyoldalai

Szabadka – Szeged: Aranyút. Hozzák-viszik az árut. E nemesfém bármikor harkocsi, aknavetőre, géppuskára, lőszerre, kemény valutára „cserélhető”. A Délvidékkel ellentétben az aranyat biztonságosabban fel lehet dolgozni Szegeden és környékén. Itt jogbiztonság van... Számtalan aranyműves költözött át a határ túlsó oldaláról, miután megfelelő „befogadókra” tettek szert. Manapság egy magára adó szegedi aranyműves nem dolgozik, inkább szervez. Kapcsolatokra tesz szert, utaztat, a távbeszélő mellett ücsörög, hívásokra várva. A délvidékiek tőkét is hoztak magukkal, így föl kellett tölteni a munkapadok melletti helyeket. Erre a legalkalmasabbak az erdélyiek. Az erdélyi aranyműves zokszó nélkül lehúzza a napi tizenöt órát is, csakhogy eltűnjék az óhazájuk. Nagyváránod kitűnő mester-

DM CSEMEGE

képző ontja a szakembereket, az ott végzetek világjáró harmada ma már Dél-Afrikában, Izraelben, Németországban vagy Hollandiában teremtetten otthon magának. A gyermekeikre gondolkodó választják Magyarországot. Nem bánják meg, korlátlan önkiszákmányolásra adhatják fejüket. Valamit valamiért...

Benkő hasznos (?) pengői

Benkő László, a Magyar Labdarúgó Szövetség botrányos körülmények között megválasztott elnöke nem tagadja hódmezővásárhelyi származását. A Honvédnál négy évig elnökösködött, előtte végigjárta – civilként a sok egyenruhás között – a sportvezetői számárlétrát. Tehette, mivel

olyan „jó ismerősei” akadtak, mint Berecz János, Buda István, Barabás János, Cserevka Ferencné. Tavaly magáncége, a Benkő és Társai Kft. megvásárolta a Caola részvéneinek többségét. Nagy Imre KISZ-veteránt nevezte ki vezérigazgatónak az új tulajdonos. Benkő úr szívfájdalma, hogy míg ő rengeteget áldozott magánvagyonából a labdarúgásra, az őt ellenzők eddig tízmilliókat vettek ki a fociból. Ezzel némileg ellentmond egy másik hír: a Caola többségi tulajdonosának tizennyolc éves fia – az örökös – egy évet Soros-ösztöndíjasként az Egyeült Államokban töltött. Akkor most ki áldoz kire, illetve mire?

„Rejtélyes” szakértő

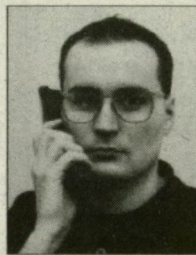
Tényként híreljük: Matkó

István újságíró Horn Gyula miniszterelnök szerződéses, személyes médiatanácsadójának nevezte ki. A tizenegy társadalmi tanácsadó (a névsort már közöltük) mellett négy személy a szerződéses: Horváth István – a kormányfő állandó teniszpartneré –, Popper Péter, Révész Tamás és a már említett Matkó István. Ez utóbbi két személyiséget nevezi a pesti sajtó „rejtélyesnek”. Matkó István a szegedi Sajtóházban egykoron otthonosan mozgott: a hatvanas években testvérilapunk, a Csongrád Megyei Hírlap munkatársa volt. Fölkerült Pestre, s a kormánylap, a Magyar Hírlap egyik rovatát vezette. Negyvenhat évesen, 1987-ben elvázolt Moszkvába az SZKP politikai főiskolájára. A rendszerváltás előtti két évben a Minisztertanács Hivatalában főtanácsosként dolgozott, majd 1991-ben megalapította saját médiavállalkozását. Mi ebben a rejtélyes?

P.S.

CSÖRÖG A WESTEL

Örülünk, hogy az első őszi hétvége nyugodtan, problémamentesen telt el, hiszen – ilyen még e ro-

Közérdekű problémáikat, észrevételeiket az elmúlt héten Kalocsai Katalinnal oszthatták meg. Ezen a héten ügyeletes munkatársunk, Hollósi Zsolt várja hívásait, munkanapokon 8 és 10 óra között, vasárnap 14-től 15 óráig. Rádiótelefonunk száma: 06-60-327-784. Felhívjuk olvasóink figyelmét arra, hogy Szegedről is mindegyik számot tárcsázni kell. Ha ötletük van Fekete pont című rovatunk számára, kérjük, ugyanitt tudassák velünk.

Kiállítási botrány

telenség láttán egynémely kiállító percek alatt összecsomagolt és távozott a bemutató helyszínéről, mivel nehezményezték a nagyfokú szervezetlenséget.

■ Botrányba fulladt az első Európa-Japán Fesztivál üzleti kiállításának megnyitója szombaton Győrött. A megnyitó ünnepség elmaradt. A szervező budapesti Európa Fesztivál Alapítvány képviselői és a csekély számú látogató hiába várta a polgármestert és a város más notabilitásait a sportcsarnokba. A küzdőtérén több stand üres maradt, és az érdek-

vatunk történetében nem fordult elő – tegnap egyetlen telefonhívást sem kaptunk.